

S Z E N T
KALAZANTZIUS JÓSEF
ÁHITATOS ISKOLÁKTOL
NEVEZTETETT
SZERZETES REND' FUNDÁTORÁNAK
SOMMÁS ÉLETE,
M E L L Y E T

Magyar nyelven irt, leg-inkább a' Ha-
za-béli Ifjúság', és más Jámborok' kedvékért,
kik a' Szentek' Példáit örvendik, és követ-
ni óhadják.

P. TAPOLTSÁNYI GERGELY
ÁHITATOS ISKOLÁK' SZERZETES-
E S VOLT PROVANTZÁALISSA.

KALÓTSAN 1772.

a' kép-mutató, és feslett életű Keresztényeknek fok éktelen gonofzági miatt fel-gerjedett Isten' haragját enyhítené, és büntető ostorát tartóztatná.

ÖTÖDIK RÉSZ.

Szent Kalazantzius Iósef ezer, hat-századik esztendőtől fogva tizen-hetedikig mint szorgalmatoskodott az Iskolákban? Mitsóda nevezetes Emberek állottak hozzá? Mennyi ellenkezéseket szenvedett? mi-képen még VIII. Kelemen alatt, és V. Pál ideiben elő-ment az ő Társasága?

ELSŐ SZAKASZ.

A' Bütsúval jeles Esztendőt mi-némű ábitatos gyakorlások között töltötte? Az Iskolákat tágoffabb helyre által vitte, Méltóságos Vestri Prelatus' Házát meg fogadván. Mint jára az Iskola' harangotskáját fel-függesztvén?

Bé-következővén a' közönséges Szent Bütsúval jeles Esztendő, ezer után hat-századik, Kalazantzius Iósef-is azon vala, hogy ezt az esztendőt nagyobb áhítatossággal, és különös gyakorlatosságok között a' mindenünnen

denünnen bé-gyúlt Keresztényeknek üdvösséges Példájokra el-töltse, úgy óhajtotta ezt az időt, mint a' szomjú szarvas a' híves forrást. Már a' Méltóságos Kolumnák' Hertzegi Házoktól meg-vált-va tellyeffen, nem tsak azért, hogy Isten' ihléséből fel-válalt Iskola-béli munkáit meg-szakasztás nélkül folytathassa, és a' Kisdedek' jó neveltetésekre egészen reá adja magát; de előre számot tartván a' Szent Esztendőre, oda tzelozott, hogy azon Esztendőt minden más köteleffégek-től ment lévén Felebaráti szzeretnek munkái között Istennek tellyeffen fel-ajánlván magát, és tsak azokat kerfvén, a' mik az Isten' dicsőségét öregbítik, el-tólthesse.

Elfő Jubileumos Esztendő va az, mellyre szereztséje va, a' mint régen óhajtotta, hogy Romában tölthetné; azért-is úgy igyekezett, hogy ezt nagyobb lelki buzgóféggal, mindeneket az egy Iskolákon kívül félre tévén, végezhesse; annak okáért az Iskolákban jó rendet tévén, reggel, és dél-után magának bizonyos órát ki-fogván, a' többi ideit Szent Helyek' látogatásában, mezfsze földről jött szarándokok', és más kegyes Keresztények' vezetetésekben, és Szent Helyek' mutogatásában tölthette, a' szegényebbeket szent alamisnával segéttette, és a' kik hosszszas útazás miatt el-gyengültek, azoknak alkalmatóffabb szállást maga költségén fogadott, és jobb izú ételekkel a' vendég-fogadókról tápláltatta. Szent M se-béli Áldozatnak szolgáltatófát úgy alkalmaztatta, hogy azt mennél többen a' jöve-

vények közzül hallanak. A' tudatlanokat a' Szentfégek illendő fel-vételekhez kegyes beszédével, és buzgó tanításával napon-ként készétgette, a' tudókat-is gyakorta integetvén arra, hogy a' Szent Bútfú el-nyeréséhez magokat Keresztényi kegyesség' munkáival, testi lanyargatással, és feslett indulatok' meg-zabolázásával, jobb életnek fel-fogadásával, áhítatos könyörgésekkel készétgetnék, hogy ne a' hasznak, vagy toroknak szolgálnának, vagy a' várost szem-hizlaláért, és magok mulatásáért járnak; hanem hogy áhítatos könyörgések között elő-főz a' ki-tétetett Oltári Szentféget imádnák reggel, és dél után, azontúl a' Szent Apostolok', és más Szent Egy-házakban el-tétetett Szent Mátyrok', és többi Szentek' dicsőféges tetemeit látogatnák, és megtisztelnék hozzájuk nyujtván áhítatos könyörgéseket.

Az Ispitályokban gyakorta meg-fordult egy napot sem mulatván-el, hogy ott a' fekvő betegeket meg ne látogatná; azoknak fő-képen, a' kik meszize földről a' nagy Bútfú kedvéért bé jöttek, bővebb a-lamifnát osztogatott, sebeiket tisztogatta, és kötözgette, ha valami izefőbb eledelt kívántak, vagy emlegettek, azt nagy serényféggel meg-szerzette, és meg hozta. Ilyen foglalatosságok, és Felebaráti szeretetnek munkái között töltötte az egész esztendőt; a' még tudni-illik az áhítatos gyakorlások fenn-állottak, és az áhítatoskodó nép sokasága széllyel nem oszlott; a' Mennyei Felső-is maga hív szolgáját, mind-addig jó, és állandó egészséggel meg-áldotta, és mennél többet fáradozott, annál

annál alkalmatofabbnak érzette magát minden ebbéli Szent munkákra. Valahány-szor haza vetődött fok járárok, hofzfasz szolgálatok, vagy tudatlanok' tanítatások, vagy gyóntatások után, azonnal az édes fiai-gyánánt szeretett Kisdédekhez bé-fiete, és pihenés nélkül azoknak tanítatásokhoz hozzá foga.

Hogy pedig az ő kedves Kisdedei ebben a' Szent Esztendőben alább-valók ne lennének az áhíthatofágra nézve a' külfő jövevényeknél, minden módon azon vala, hogy őket mennél gyakrabban lehetett különös Istenes gyakorlásokban foglalná, ő vélek a' Fő Templomokat járta, a' város útszáin Szent Olvasót, vagy is Boldog Afzszony' Koronáját fenn-fzóval, és fel-emelt kezekkel mondván, vagy valami áhíthatos éneket énekelvén. Ha valamely Templomban hallotta, hogy jelelfebb Isteni szolgálatok valamely Szentnek ditfőfégré tartattak, maga Kisdedeit oda vezetni el nem mulatta, gyakorta biztatván őket, hogy a' melly időt Istennek fel ajánlanak, azt el-nem vésztk, ha mindjárt Iskolát mulatnak-is, főt többet nyernek azzal, mint ha tanúltak volna; mert a' jó Isten azért a' kevés fáradságért jutalom-képen meg-erősíti, és meg bővíti az ő elméjeket.

A' Szent Esztendőnek szerentféffen végét érvén, ifmég egész gondjait az Iskola-béli gyakorlatofágokra fordította, a' Kisdédek' jó neveltetésekben lévén minden gyönyörűsege. Azonban látván, hogy a' Tanítvá-